"Συνομιλία" Καρυωτάκη Πολυδούρη

Επιστολή της Μαρίας Πολυδούρη, από την Καλαμάτα, στον Καρυωτάκη:

***Τάκη αγαπημένε μου! Πόσο μου φαίνεται χρόνος κάθε ώρα που περνώ μακριά σου!
Επίστευα, πριν φύγω, πως δε θα σε θυμόμουν έτσι πολύ και με τόσο πόνο·
Τίποτε δεν έχει ενδιαφέρον για μένα που δεν είναι από σένα, που δεν μιλεί για σένα,
Τάκη.***

Τα γράμματά σου τα ’χω, Αγάπη πρώτη,

σε ατίμητο κουτί, μες στην καρδιά μου.

Τα γράμματά σου πνέουνέ σου τη νιότη

κι ανθίζουνε την όψιμη χαρά μου.

Τα γράμματά σου, πόσα μου μιλούνε

με τις στραβές γραμμές και τα λαθάκια.....

Κ.Καρυωτάκης «Τα γράμματά σου»

***Ετοιμαζόμουν για να βγω έξω. Στον καθρέφτη δε βλέπω το δικό μου, βλέπω το δικό σου πρόσωπο·
Στο δρόμο συναντώ έναν γνωστό μου, με σταματά και μου μιλεί, γελώ, και σε μια στιγμή που τον κοιτάζω εσένα βλέπω.. Γελάς;***

Κι ήμουν στο σκοτάδι. Κι ήμουν το σκοτάδι.

Και με είδε μια αχτίδα

Δροσούλα το ιλαρό το πρόσωπό της

κι εγώ ήμουν το κατάξερο ασφοδίλι.

Πώς μ’ έσεισε το ξύπνημα μιας νιότης,

πώς εγελάσαν τα πικρά μου χείλη!

Σάμπως τα μάτια σου να μου είπαν ότι

δεν είμαι πλέον ο ναυαγός κι ο μόνος,

κι ελύγισα σαν από τρυφερότη,

εγώ που μ’ είχε πέτρα κάνει ο πόνος.

Κ Καρυωτάκης «Αγάπη»

Τάκη, με θυμάσαι καμιά φορά; Πες μου, πονείς λίγο στη σκέψη ότι η αγάπη μου σε σένα είναι μεγάλη σαν ένας μεγάλος πόνος;

Ναι, σε θωρώ. Απ' τον ουρανό ξεφεύγουνε τ' αστέρια
και σαν πετράδια ατίμητα στολίζουν τα μαλλιά σου.
Ο Γαλαξίας άσπρο φως στα μάγουλα, στα χέρια
σού χύνει· μες στο γάλα του βουτά την ομορφιά σου.

Να και τα μαύρα μάτια σου! Τα βλέπω: σιγανοίγουν
εκεί ψηλά στη σκοτεινιά, μεγάλα, ογρά, θλιμμένα·
σαν δυο ποτάμια φωτερά τα βλέμματά μας σμίγουν:
εσύ κοιτάζεις μένανε κ' εγώ κοιτάζω εσένα.

Κ Καρυωτάκης «Νυχτερινό»

Το βραδάκι σήμερα είναι γλυκό, μελαγχολικό και η πνοή του απαλή σαν χάδι καλοσύνης... Πού είσαι;

Σαν δέσμη από τριαντάφυλλα
είδα το βράδυ αυτό.
Κάποια χρυσή, λεπτότατη
στους δρόμους ευωδιά.
Και στην καρδιά
αιφνίδια καλοσύνη.
Στα χέρια το παλτό,
στ' ανεστραμμένο πρόσωπο η σελήνη.
Ηλεκτρισμένη από φιλήματα
θα 'λεγες την ατμόσφαιρα.
Η σκέψις, τα ποιήματα,
βάρος περιττό.....

Έχω κάτι σπασμένα φτερά.
Δεν ξέρω καν γιατί μας ήρθε
το καλοκαίρι αυτό.
Για ποιαν ανέλπιστη χαρά,
για ποιες αγάπες,
για ποιο ταξίδι ονειρευτό.

Κ. Καρυωτάκης «Σαν δέσμη από τριαντάφυλλα»

Για μένα τα πράγματα είναι ξεκάθαρα….

Μόνο γιατί μ' αγάπησες γεννήθηκα,
γι' αυτό η ζωή μου εδόθη.
Στην άχαρη ζωή την ανεκπλήρωτη
μένα η ζωή πληρώθη.
Μόνο γιατί μ' αγάπησες γεννήθηκα.

Μονάχα γιατί τόσο ωραία μ' αγάπησες
έζησα, να πληθαίνω
τα ονείρατά σου, ωραίε που βασίλεψες
κ' έτσι γλυκά πεθαίνω
μονάχα γιατί τόσο ωραία μ' αγάπησες…..

Μ. Πολυδούρη «Μόνο γιατί μ'αγάπησες»

Σάββατο βράδυ(28-5-22)

Μαρίκα

Source URL:http://2gymevosm.mysch.gr/drupal7/?q=en/node/831#comment-0